

forenkle udligningssystemet, og vil fortsat overveje lovforslag herom.

Begrænsning af overudligning.

Det foreslås, at skattetryksfaktoren i hovedstadsudligningen ændres, så tilsvaret til momsudligningen fragår ved beregningen af skattetryksfaktoren.

Det foreslås desuden, at kommuner, der sætter grundskyldpromillen så højt op, at de er omfattet af overudlighedsreglen, og som yder tilsvaret, pålægges et særligt tilsvaret svarende til $\frac{1}{3}$ af det ekstra grundskyldprovenu.

En tilsvarekommune, der rammer udligningsloftet, må regne med, at dens tilsvaret forøges hvis den sætter udskrivningsprocenten op. Forøgelsen af tilsvaret svarer til stigningen i udskrivningsprocenten ganget med forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag og det gennemsnitlige.

Hvis kommunens beskatningsgrundlag f.eks. ligger 50 pct. over gennemsnittet må den aflevere 50 pct. af 150 pct. – eller $\frac{1}{3}$.

Ligger kommunens beskatningsgrundlag 25 pct. over gennemsnittet må den aflevere 25 pct. af 125 pct. – eller $\frac{1}{5}$.

Den foreslåede regel skal sikre, at kommuner, der i stedet vælger at sætte grundskyldpromillen op kommer til at afgive i alt fald lige så meget i ekstratilsvaret, som hvis de sætter udskrivningsprocenten op.

I den forbindelse bemærkes, at kommunerne med de højeste indkomster i hovedstadsområdet netop ligger ca. 50 pct. over hovedstadsgennemsnittet.

Det ekstra tilsvaret vil skulle modregnes i fordelingen ved at vælge en forhøjelse af grundskyldpromillen fremfor en forhøjelse af udskrivningsprocenten.

Endelig foreslås udligningsniveauet i den særlige udligningsordning vedrørende kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag nedsat og skattetryksfaktoren foreslås ændret med henblik på at begrænse overudligningen.

Herefter skulle en kommune ikke kunne opnå de fordele ved at forhøje grundskyldpromillen fremfor udskrivningsprocenten, som findes i dag.

Bedre vilkår for kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag.

Udligningsordningen for kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag foreslås ændret, så disse kommuner i fremtiden får et tilskud, der løfter dem op til 85 pct. af det gennemsnitlige beskatningsgrundlag (mod nu 80 pct.), hvilket for disse kommuner mere end modvirker tabet ved, at udligningsniveauet nedsættes af hensyn til overudligningen.

Ændringen indebærer, at hele det i loven afsatte

tilskud i 1988 (198 mio. kr.) fordeles mellem kommunerne med særlig svagt beskatningsgrundlag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1, nr. 1.

Reglen indebærer, at tilsvaret til momsudligningen m.v. fragår i beregningen af skattetryksfaktoren i hovedstadsudligningen.

§ 1, nr. 2.

Der indføres et særligt tilsvaret for kommuner i hovedstadsområdet, som både betaler tilsvaret og er omfattet af overudligningen. Tilsvaret udgør en tredjedel af det grundskyldprovenu, der ligger ud over grænsen for overudligning.

Det foreslås, at denne ændring først træder i kraft med virkning fra 1990.

§ 1, nr. 3.

I aftale af 19. april 1988 mellem regeringen og Amtsrådsforeningen om udgifter og skatteudskrivning i 1989 hedder det:

»Med henblik på at finansiere det aftalte udgiftsniveau ved uændret skat opretholdes bloktilskuddet og reguleres med 525 mio. kr. i 1987, hvoraf 300 mio. kr. fragår reguleringen i 1990. Derefter foretages reguleringen efter de samme regler, som gælder for kommunernes bloktilskud.«

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af denne aftale. De angivne beløb omfatter ikke reguleringer som følge af lov- og cirkulæreprogram for 1988 og 1989, jf. akt 271 af 23. juni 1987 m.v.

§ 1, nr. 4 og 5.

Disse forslag omfatter forbedringerne for kommuner med svagt beskatningsgrundlag.

Udligningsgrundlaget for tilskud til kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag foreslås hævet til 0,85; samtidig foreslås udligningsniveauet nedsat for at mindske risikoen for overudligning.

§ 1, nr. 6.

I lovens § 18, stk. 4, er det fastsat, hvilket beløb det samlede tilskud til kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag udgør fra 1985 og fremefter. Størrelsen af det samlede årlige tilskud fremkommer imidlertid som et resultat af en beregning efter de regler, der i øvrigt er angivet i § 18.

Det er således ingen grund til at have bestemmelsen i § 18, stk. 4, i loven, og den foreslås derfor ophævet.